

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezér, izmái nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znača.
Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Bokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvlo je v Ljubljani v Frans Kolmana hiši „Gledališka stolba“.
U pravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim po teče koncem leta naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

| | |
|-------------------------|---------------|
| Za vse leto | 13 gld. — kr. |
| „ pol leta | 6 " 50 " |
| „ četr leta | 3 " 30 " |
| „ jeden mesec | 1 " 10 " |

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

| | |
|-------------------------|---------------|
| Za vse leto | 15 gld. — kr. |
| „ pol leta | 8 " — " |
| „ četr leta | 4 " — " |
| „ jeden mesec | 1 " 40 " |

Upravištvu „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 29. decembra.

Y. Prijatelj, ki po navadi v Milanu živi, nam je letos pripovedoval, da imajo tam že nekoliko časa kip Napoleona III. shranjen, kakor smo mi imeli njega dni Radetzky-ja, ki je zdaj pred Tivoliski grad postavljen. Kip predstavlja Napoleon-a III., ko je po bitki pri Magenti 1859 l. imel svoj triumfalni ugod v Milan z Viktor Emanuelom. Gotovo je tudi ranjki francoski cesar ta spomenik zaslužil, ker brez Napoleonove, oziroma francoske pomoči bi bila še dan danes Italija po Metternih-ovem izreku le geografičen pojem, kajti deviza: „Italia farà da se“ je prazna fraza brez vsega pomena, ker je bilo lahko Garibaldi-ju najbolj strahopetne vojake v Evropi, to je Napolitance v beg pognati, posebno pa še pri

tej okolišini, da je bila vsa napolitanska inteligencija njegovi strani.

Mi mislimo, da je celi svet tega mnenja, da ne bi bila Italija s svojimi prostovoljci z vso redno piemonteško armado vred nikdar v stanu, Avstrijecem le ped zemlje izmakniti, ali jih pa celo popolnem iz Italije izriniti. Edino francoski topovi pri Magenti in Solferinu so ta čudež prouzročili, o katerem so Italijani že stoletja sanjarili; — najboljši italijanski vojaki pa, to je: Piemontezi so bili z Viktor Emanuelom vred vzliz vsemu navdušenju pri San Martinu od Benedeka prav pošteno tepeni.

Se vé, krité Italijani: saj smo dali za to pomoc Savojo in Nico; pri tem pa ne pomislico, da te nerodovitne zemlje, akopram imajo v sebi najvišo goro v Evropi, neso vredne te krvi, tega denarja, kar je cela vojska Francoze 1859 l. stala, naročito pa, ako se v poštev jemlje, da je takrat Pruska jaka dvoumno uloga Francoski nasproti igrala.

Ne verjamemo, da bi se býdaj najdel kateri mož s takim narodom kakor je francoski, da bi bil Italijanom s tako silo na pomoč pritekel. V tej zadevi se more Napoleonu pritrđiti, ko je, vrniši se iz vojske, rekel svojim Francozom, da je na vsem svetu jedini francoski narod, kateri gre v vojsko za idejo, kakor je šel takrat za idejo oslobodenja Italije. Ranjki Thiers je takrat, kakor mož brez vse sentimentalnosti in ob jednem praktičen politik, izjavil, da je to največja politična bedastoča, katero je mogel Napoleon keda storiti, da je Italijo oslobodil in tako napravil Franciji novega, jako nevarnega tekmeца. Dan danes mu skoro vši Francozi prav dajo in pritrjujo, da vojska 1859 l. ui bila najpametnejše Napoleonovo podjetje. —

Zatorej je večika krvica in grda, črna nehva ležnost, — akoravno se v politiki hvaležnost nikdar v poštev ne jemlje, — da Italijani dan danes ne

puste Napoleonovega kipa v Milanu na odmerjeno mesto postaviti.

Ranjki Lamarmora je imenoval po vsej pravici Napoleona III. največjega dobročinitelja Italije, ali tistih mož, ki so bili tega opravičenega mnenja, je zdaj čez dalje manj na Laškem.

Počenši od Tuneške afére so se Italijani tako zagrizli v neumno pretirano sovraštvu do svojih latinsko-francoskih žlabtnikov, da jih je strast na obeh očesih preslepila.

Za karakteristiko te obžalovanja vredne strasti navajamo v izgled to, da se je začel letos 11. septembra v Milanu juridični kongres za mejnaročno pravo, ki je trajal več dnij. Temu kongresu so prisostvovali Nemci, Španci, Anglezi in celo Amerikaneci, samo ni bilo poleg niti jednega Franca, akoravno imajo oni najodličnejše učenjake v tej stroki pravne znanosti.

Mislili smo, da bodo skrajni levičarji, ki imajo svoje stranki na čelu tako odlične in vsega spoštanja vredne može, kakor so: Cairoli, Zanardelli, Crispi, Nicotera, Baccarini itd., kaj bolj pametni in premišljeni, da bodo v svoji veliki skupščini v Napulji drug program razvili, kar se tiče vnanje politike in da bodo protestovali zoper način, po katerem sta Depretis in Mancini, sedaj namogočnejša moža v Italiji, italijanski narod k Bismarckovemu vozu privezala.

Radovedni smo pričakovali, kaj bodo ti levičarji v svoji modrosti uganili? Pa slišali smo, ka so se Cairoli, Crispi, Nicotera e tutti quanti z jednakim veseljem pred Bismarckov voz upregli, kakor sedanje ministerstvo, katerega hočejo prav za prav iz sedla spraviti. Kar se pa desnice tiče, je pa njen odličnejši zastopnik Marco Minghetti v svojem govoru z 12. maja l. l. rekел v parlamentu, ka ni zdaj nobenega navskrižja in razločka mej le-

LISTEK.

Casnikarstvo in naši časniki.

(Dalje.)

Po prejšnjem pojasnilu bode vsak lehko pre sodil vrednost raznih uvodnih člankov in dopisov v časopisih. Iz takih kamnotiskanih dopisovalnic ponatisneni članki in dopisi so pravi izdelki plačanih pisarskih rokodelcev, ki delajo po navodih in ukazih vlade, ali pa po zapovedih bogatega podjetnika; čitaloče občinstvo se s takimi članki, dopisi in poročili le slepi. Kristolovstvo je glavni namen vsem tem podjetjem, naj občinstvo trpi še večjo škodo na duši in telesu. Brezvestnost je glavna lastnost takega pisarskega rokodelca, ker pisati ne sme po svojem prepričanju, ampak piše le par ordre du mufti ter vsako važno stvar zavija po danem mu mot d' ordre. Po rečenem presodi naj vsak, koliko je verovati časopisom, ki trdi, da so k tem in tem shodom, k tem in tem slavnostim itd. poslali posebnega poročevalca, ki izključno njim posilja izvirna poročila. V nas Slovencih, kot začetkom

rečeno, se pri malostnih in ubornih razmerah še ni ustanovila kamnotiskana dopisovalnica — ter se najbrž nikdar ustanovila ne bode — v škodo urednikom raznih slovenskih časopisov, a v srečo čitaljev slovenskih novin. Ko ta ali oni slovenski časopis sedaj pa sedaj navaja tako kamnotiskano dopisovalnico (skoro izključljivo le Dunajsko „Politische Correspondenz“) pač še ne smemo misliti, da jo njega urednik neposredno čita in za list porablja (najbrž vseh dosedanjih slovenskih urednikov nobeden še nikdar v rokah ni imel take kamnotiske korespondence), ampak v slovenskem časopisu jo navaja po drugih tujih novinah ali pa po telegramih. Kedar naši časopisi prijavljajo odlomke in posnetke tujih, zlasti nemških novin, morda jih čitati same ali urednik ali njega sodelavec. Posnetke, odlomke in izreke iz angleških, francoskih, španjskih in italijanskih novin pa navadno naši listi prijavljajo posredno po bolj bližnjih nemških časopisih, zlasti po Praški „Politik“ in Dunajski „Tribüne“. Neposredno se v naših uredništvih rabijo sedaj pa sedaj nekateri hrvatsko-srbski in češki časopisi, redkoma kakov ruski list. Vse prav primerno malostnim razmeram slovenskim! In ravno to

mnogo ugaja čitateljem slovenskih časopisov, ker so ti odtegneni uplivu raznih vlad in kupljivih podjetnikov. Koliko sleparj in lažj pa napačnih mislj se po teh kamnotiskanih dopisovalnicah zatrosi mej občinstvo, ter zmiraj daje širi! Ker se ista stvar ponavlja ali v raznih novinah ali pa v različnih oblikah, smatrajo nazadnje večina čitajočega občinstva za popolno resnico. Ta popačeni motni vir je tem nevarniši, ker se kamnotiskane dopisovalnice popolnem odtegujejo javnej razsodbi, javnej kritiki. Že njih visoka cena brani, da jih zasebniki ne naročajo. Ne nabajamo jih v nobenem društvu, v nobenej čitalnici. Zaman bi se jih skušalo po knjigarjih naročiti, tudi po pošti ne, vsaj nekaterih zasebnik po pošti ne more naročiti. Poznajo in dobivajo jih le uredništva raznih časopisov. A če pomislimo, koliko dela ima urednik vsakega dnevnika in časopisa, ki v tednu vsaj po trikrat izhaja, zahtevali pač ne bodoemo od njega, da bi primerjal poročila kamnotiskanih dopisovalnic s poročili drugih nezavisnih listov. Da le stavcu napravi dovolj gradiva, delati mora urednik v naglici in se v misel mu navadno ne prihaja, da bi poročila ostro presejeval. Zato se Slovenci lahko veselimo, da naših časopisov uredništva nemajo takih

vico in desnico, in je s poluo sapo bvalil vnanje politiko Depretisove vlade.

Iz vseh teh pojavov je razvidno, da vlada v italijanski politiki zdaj sama strast in po našem mnenju prav nepremišljena otročja strast, katero je prekanjeni, lokavi Bismarck za se prav dobro porabil.

Italijani ne premisijo v svoji slepi strasti proti svojim največjim dobročiniteljem, da, ako bi bila Francoska katerikrat tako pogažena in poražena, kakor si to Bismarck želi in domišljuje, odpade prvi in najglavniji faktor romauskih narodov, kateri jim je gotovo najtrdnejši štit proti vsem napadom Germanstva.

Ako bi se res Nemcem katerikrat take želje spolnilo, — kar Bog ne daj in kar upamo, tudi ne bo, — potem bi gotovo mej drugimi tudi vrsta na Italijane prišla.

Čuditi se moramo, da so Italijani od časov Ghibellinov tako ves spomin zgubili, da ne vedo, da so zdaj kakor ovce napravili priateljstvo in zvezo s starim volkom, ki ne razume nobene šale, kadar pride odločeni čas.

Največ bi vedeli mi Slovani Italijanom povedati, kaj smo vse v teku stoletij v germanском sošestvu doživeli in še vedno dan na dan doživljamo.

Reči se mora, da so Španci veliko bolj pametni in trezni politiki, nego njihovi italijanski sorodniki.

Sprejem Alfonza v Parizu jih ni čisto nič preseplil, da bi bili izgubili iz vida tisto črto v vnanji politiki, katero jim je že zdavnaj Castellar za vodilo potegnil.

Iz vseh teh odnošajev je labko raztolmačiti, zakaj je našel nemški prestolni naslednik tak odziv in tako častenje v Rumu.

Sprejeli so ga Italijani z večjim odlikovanjem, nego do zdaj katerega koli gosta od 1870 l. naprej.

Bila je res letos po letu velika italijanska delegacija v Parizu na čelu jej: grof Pianciani, podpredsednik italijanskega parlamenta in polkovnik Canzio, Garibaldijev zet.

Tam so govorili in svečano prisegali, „da prijateljstvo mej francoskim in laškim narodom je vekotrajno, ker je zvezano s krvjo pri Magenti in Solferinu, da jih ne more noben dušmanin, naj se zove Bismarck ali kakor koli hoče, kdaj razdržati,“ itd. še več jednacega.

Pa vidi se iz današnjih dogodkov, da so Italijani v Parizu le prazno siamo mlatiti in na zadnje za umetni ogenj le kup še bolj prazne slame zažgali!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. decembra

Nov naslov avstrijskega dostojaštva uvel se je s cesarsko naredbo z 18. t. m.

kamnotiskanih dopisovalnic, ki bi uničevali in v stran potiskale neposredne njih dopisnice in članekarje. Kljubu temu pa ne raste cena dopisom in uvodnim člankom, ker Slovenci smo malobrojni in ubogi narod, — ubogi zato, ker se je kapital nam tako rad doslej odtegoval in potujčeval.

Nasproti časopisom so za vladu bili zlati časi, ko so vladni možje pregledovali in presojevali vse občasne tiskovine ter iz časopisov izbrisovali vse, kar koli jim ni bilo po godu. Občinstvo ni smelo izvedeti, ni smelo čitati, kar je vladu bilo preveč zopereno. Tako ravna mej evropskimi državami še sedaj ruska vlast, ki kar s činiom zamaže cele predale in cele strani, v katerih se njej nepovoljne stvari poročajo in razpravlja. Zelo jednakov ravnalo je Belgradsko ministerstvo ondan, ko je nevarni upor nameraval malomarnega in nespretnega Mlana pahniti s prestola.

V onih zlatih časih je čitalo občinstvo uradni list, ki je bil merodajan gospodručim krogom in tudi drugim novinam, katere so hotele po varnej poti hoditi. A vsi ti železni oklepi so popokali, nastopila je večja ali manjša tiskovna svoboda. Cenzura so je odpravila in svobodno se je smelo govoriti in pisati. H kratu so strahom zapazile vlade,

Nj. Veličanstvo je namreč odredilo, da pristuje onim članom permanentne komisije za trgovinske vrednote, kateri so voljeni v zmislu §. 4. določenega statuta, dokler se bavijo s tem posлом, naslov: „c. kr. komercijalni svetnik“.

Ceski deželni odbor je sklenil v seji 27. decembra vzprejeti česko narodno gledališče od novega leta dalje v deželno last, samo da mora česki gledališki konsorcij na svoje stroške dovršiti še nekatera začeta dela. Iz gospodov Schimey kala, Volkelta in Škarde sestavljeni komité ima rešiti z vzprejem českega gledališča združena pravna vprašanja. Nemškemu gledališču se je dovolilo zvišati naročino.

V sredo se je konstituiralo solnograško agrarno društvo ter je volilo ustanovitelja Lienbacher-ja predsednikom. Navzočnih je bilo v zboru nad 200 oseb, večinoma kmetov. Predsednik je razpravljal namen društva; deželni glavar grof Chorinsky je omenjal vzajemne točke med društvom in deželno vlasto. Poslanec Neumayer je govoril o kmetskem dednem nasledstvu in Nanner o postopaštvu. Zbor je odboru naročil, da naj bi vlasto prosil za odstranitev nejednakosti postavnih določil o zemljiškem posestvu in kapitalu, za pomč proti postopaštvu in za znižanje davka od pravnih stanovališč. Predsednik je konstatiral, da je društvu blizu 1000 udov pristopilo in je končal zborovanje z živio-klici na vladarja.

„Ung. Post“ javlja da namerava predsedništvo hrvatskega sabora odstopiti. Predsednik Krestić naznani bode svoj odstop z besedami: „Visoki zbor! Z globokimi čuti zahvalnosti za izkazano mi zaupanje polagam dostojanstvo predsednika saboru hrvatsko-slavonske kraljevine.“ Podpredsednik Mirko Horvat pa z dopisom: „Visoki zbor! Ker se je z ustropom poslancev bivše krajine v sabor hrvatsko-slavonske kraljevine ta zbor še le popolnil in da se zamore po odobrenih krajiških volitvah predsedništvo sabora izbrati iz celega zborna, čutim se dolžnega odložiti dosedanje dostojanstvo prvega podpredsednika“. — Na prigovaranje narodne stranke je Krestić odložil svoj odstop, dokler se ne verificirajo krajiške volitve.

V včerajšnjem saboru izjavil je Derenčin pri debsti o Voju novičevem predlogu (glede grbov in komisarijata), da se ustava s klicanjem sabora, odvisno od volje Tiszine, ni zopet uveljavila. Treba je naredbe, s katero se v bodoče zabrani razveljavljanje ustave. Crna d'ak očita Živkoviću in Miškatoviću, da sta krajiške posistence zapeljala, da so se namesto na levici useli ondu, kjer se izdajajo pravice dežele. Vzlič opominom predsednika nadajuje govornik ter napada večino. Predsednik mu na to odvzame besedo, na kar nastane velik hrup in vrišč v dvorani. Po daljšem prenehanji povzame se zopet obravnava tega predmeta, o čemer govoriti polanec Ivić.

Vnanje države.

„Ruskij Kurjer“ pravi, da se bo Rusija, ko bi Anglija po poslednjih vznemirjevalnih dogodkih bila prisiljena mešati se v egiptske zadeve, držala iste politike, kakor lani; mirno bode čakala, da Anglija zvrši vojno v Egiptu, te bo le poslednja priznala, da je za rešenje egiptskega vprašanja treba soglasja evropskih velevlastej. Po končani borbi se bo pa Rusija udeležila kongresa, sklicanega za rešitev tega vprašanja. — Statistični oddelek ruskega ministerstva

da se nikdo več ne meni za uradne novine, da nihče ne veruje besedam in poročilom uradnih časopisov. Prišlo je tako daleč, da nihče ni veroval celo pravičnim in resničnim poročilom, le zato, ker so se prijavljala v uradnih listih. Potrosila je vlast mnogo novcev, da bi uradnim časopisom pridobila vsaj nekaj veljave, nekaj upliva. Prilagala jim je drage in mnogo cenjene znanostne priloge; a vse vaman! Spodkopana je bila vera v uradne liste.

V tej zadregi so Francoze prvi osnovali imenitno „novinarsko pisarno“, katerej po tuje pravimo „uradni pressbureau“ (zlatega konja za primerno slovensko besedo!) Ta naprava je leta in leta na skrivnem delala, tako, da se druge malomarne evropske države še menile neso za njo; podoba je, da je celo poznale neso, da neso spregledale nje velikega upliva na časopisje. Tako vsaj lahko sodimo po prvej oknosti, ko so jo uveli v raznih državah.

Kaj pa je ta uradna pošast, ki se kliče „novinarska pisarna“. To je neki urad, ki se peča samo z dopisovanjem v razne časopise, v avstrijske in inostranske. Francoze, kot povedano, so bili prvi osnovali tak urad. Razmerno pozno je bil tega načrt neki bistroglavi dr. Oelsner-Monmerque

vnanjih zadev bavi se z nabiranjem statističnih podatkov o narodnem gospodarstvu — V ravno kar otvorenej sesiji Harkovskega zemstva se bo posvetovalo, ali bi se smele ženske posestnice neposredno zemstvenih posvetovanj udeleževati. V absolutnej Rusiji misijo ženskim posestnicam dati pravice, ki jim gredó; v kranjskem zboru so jih pa značajnim našim posestnicam odrekli. — „Pet. Vied.“ omenja neredov v hrvatskem saboru in zaključuje, da, čeprav so hrvatska prizadevanja za razširjenje hrvatske samouprave opravičena, ideja trojedine kraljevine nema ruskih simpatij, ker bise ustavovitev zapadno-evropske slovansko-katoliške države zgodila le na škodo pravoslavnega Slovanstva.

V rumunskej zbornici utemeljeval je Jeponescu svojo interpelacijo o trgovinski pogodbi z Avstro-Ogersko in dokazoval, da ta pogodba ne daje nikakega varstva domačim pridelkom: zahteval je od vlade, da opusti način prostih menjave pri bodočem obnovljenju pogodbe. Minister vnanjih zadev odgovarja, da je še prezgodaj to stvar obravnavati v parlamentu; vlasta že zdaj študira to vprašanje in ga bode o pravem času predložila parlamentu. Ministerski predsednik pravi, da bode vlasta pri obnovljenju pogodbe že gledala na korist dežele. — Kamora preide brez glasovanja na dnevni red.

Francoski častniki misijo, da se bode Bac-Ninh ložje dal vzeti kakor Sontay in grozé Kitaju, da bode moral plačati odškodnino. Govoré, da se je Lord Granville izrazil, da do vojske mej Francozi in Kitajem ne bo prišlo. — Poročila iz Madrida javljajo, da je potovanje Pariškega grofa v Madrid že določena stvar. — Kamora se je začela posvetovati o dovoljenju petdesetmilijenega kredita za kolonizacijo Algiera. Vojni minister Campenon in pomorski minister Peyron sta predložila tri načrte o osnovi kolonijske vojske.

Dopisi.

IZ Litije 24. decembra. [Izv. dop.] Kdor je bral zadnja dva dopisa od tukaj, mislit bi bil gotovo, da je naš lepi trg tam kje na Krasu, kajti dopisnik se pritožuje, da pri nas ni nič pitne vode. Toda komur je naš kraj le količaj znan, oporekati mora tej trditvi. Kaj mari nemamo ravno pred trgom ali tik trga množine pitne vode v Savi? Večina prebivalcev nas se te vode poslužuje, da svoja perila peremo in kolikor toliko tudi pijemo, in najbrže se tudi perilo dotičnega g. dopisnika ravno v tej vodi pere, kajti menim da gospod še ni tako slep, da bi menil, da ni Save tu in bi si tedaj svoje perilo v Ljubljano ali kam drugam, kjer je še kaj vode, posiljal prat. Zraven tega pa tudi vsem, da ste tudi vi že Savsko vodo tu v Litiji še za kaj druzega rabili. Ker bi pa znabiti trdili, da je ta voda kolikor toliko neužitna, opozarjam vas pa nadalje še na drugo vodo, ker sicer bi nam znali tu res še žeje poginiti, ako se bodete morali o subem kruhu pa še celo brez vode postiti. Stopite z mano tja gori k prvej hiši, ki se pride od Došentjurja. Ali ste že

Dalje v prilogi.

zanesel v Nemce, v Pruse, ter pruskemu ministru grofu Manteuffelu ponudil se, da bi mu osnoval jednako novinarsko pisarno. Razložil mu je vse, ter ga za osnovo pridobil. A spremnemu možu so Prusi ponudili pre malo plačila, zato se je vrnil v Paris. Ker je bil pruskemu ministru znan načrt, dobil je naglo par spremnih pisateljev, zlasti nekega R. Quehla, ki je osnoval osrednji novinarski bureau v Berolinu. Ta pisarna je s svojim mnogostranskim delovanjem Prusom najprej pridobila Nemčijo, nemško ljudstvo ter je ob jednem Avstrijo izpodrinila iz „reicha“. To rastoča uplivanje na vse nemško časopisje je avstrijsko vlast najprej opozorilo na prusko novinarsko pisarno ter jo napotilo, da je v ministerstvu vnanjih zadev načrta oddelek, ki se je imel pečati z novinarstvom, imel je zlasti v razne novine pošiljati dopise, ter jih skušati voditi v smislu avstrijske vlasti. Ko se je oklical ustava v Avstriji, napravilo je tudi ministerstvo notranjih zadev poseben oddelek, posebno novinarsko pisarno, ki se je imela pečati z avstrijskim časopisjem, z inostranskim le toliko, kolikor je ugajalo vlasti, da so se nje načela zagovarjala pred inostranskim svetom. Pozneje — po odstopu glasovitega Schmerlinga — ste bili za nekaj

bili tu kedaj? Poglejte si pri priložnosti, kako brzo in čisto teče tu vodica, ravnog tuk ceste iz hriba; da, tako čista je, da vsakemu slast prihaja, da bi jo pil, ako tudi še že posebno ne medli. Ne daleč od tu je zopet tako zvani Šegačev studenec, kamor v resnici vsa Litija pitno vodo iskat hodi, kajti ta virek je posebno dober. Nadalje imate priložnost žejo potolažiti že zopet tuk cerkev. Blizu tam je že spet vodnjak, kojega ste v zadnjem dopisu tako ironično opisovali. Ako ste bili v nevarnosti žeje poginuti in ste se s tem vodnjakom rešili, hvaležni bi morali še le biti, ne pa potem še zabavljati; pravčno bi vam moral reči, da je nehvaležnost grda lastnost. Ne celih petdeset korakov od tu imate zopet na novo očiščeno vodc. Tu je vodstvo rudnika prostovoljno storilo svojo dolžnost, saj je samo vodo čistiti pričelo, kaj pa moremo temu, ako vode nitoliko, da bi se je žejni dopisnik napil. Ni vam potreba vsled tega rudnika in še posebej tržno občino smešiti. Od tu do „Frvice“, kjer je zopet studenec, je par privatnih vodnjakov; na „Frvice“ pa posebno dobra voda in v velikej množini. Potrudite se pa še par korakov dalje in videli boste še jeden virek tuk kovača zunaj Litije.

Tu sem vam gosp. dopisnik tedaj naštel vse večje in manje vire in studence, poskusite vodo piti pri vsakem, kadar vas žeja tare, in gotovo boste, ko do zadnjega pridete, žejo pogasili. Ali vam res ni dovolj trg, ki ga v dolžini na lahko v desetih minutah prekoračite, ki vam nudi, ako ste žejni, vode iz devetih oziroma desetih krajev? Čemu še vaša silna naloga, da trgu vode skrbite, čemu tržane smešite čemu prouzročujete nezadovoljnost mej ljudstvom in ga s tem dop som hujskate? Kaj res menite vi, da občina lahko s polno pestjo trosi, ako svetujete nepotrebne vodnjake? Ko bi ne bilo drugih naprav, za katere mora občina skrbeti, kazalo bi vašej želji ustreči, seveda, ako bi občina denar lahko zapravljala. Toda sedaj ni tako. Cerkev postavim kliče nam že nujno, da jej drugo pokrivalo preskerbimo, poleg tega pa nam je že davno premajhna, kar ste se že sami lahko prepričali, ako ste kdaj v nedeljo mej božjo službo mimo šli, kajti ne verjamem, da bi se bili celo vanjo potrudili. Tedaj glejte, to je naše najsilnejše delo in dokler tega ne storimo, počakajte vi s svojim vodnjakom in s svojimi družimi boletinami.

L . . .

Domace stvari.

— (Presvetli cesar) daroval je za šolsko poslopje na Ščavnici 200 gld.

— („Slovenskega Pravnika“) izšla je včeraj zadnja številka. Gosp. dr. Alfonz Mosché, ki je skozi tri leta z redko spremnostjo in požrtvalnostjo uredoval ta list, poslavila se od čitateljev, ker vsled preobilega druzega dela ne utegne mu na dalje biti urednik. Odstopil, oziroma podaril je sicer lastništvo „Pravnika“ „Narodnej Tiskarni“, a ker

časa zdajnjeni obe novinarski pisarni, ona ministerstva zunanjih zadev in ona ministerstva notranjih zadev. Po razdvojenji našega cesarstva v Cislitavijo in Translitavijo, po tej slovenskej narodnosti pogubni ustavni osnovi, ustavilo je odločeno ministerstvo zunanjih zadev zopet poseben oddelek, ki ima politiko skupnega državnega ministerstva zastopati in zagovarjati v avstrijsko-ugarskem časopisu zlasti pa pred inostranskim svetom v inostranskih novinah. Takrat je ustanovilo Dunajsko ministerstvo za dežele to stran Litave lastno novinarsko pisarno, katerej najviši načelnik je bil ob svojem času takozvani minister brez posebnega področja (brez portfelja), pozneje in današnji pa ministerski predsednik in minister notranje uprave. Da si je ugarsko ministerstvo v Budimpešti osnovalo jednako novinarsko pisarno, pisatelju pač ni treba posebej poudarjati. Novinarska pisarna Dunajskega ministerstva ima pred vsem v avstrijskem (cisilitavskem) časopisu širiti misli in namere tega ministerstva, v njem zagovarjati vse sklepe in naredbe, vsa dejanja: ministerstva, ima pa isto nalogu tudi ministrske komisije in drugim inostranskim časopisi.

(Dalje prih.)

nihče ne prevzame uredništva, prenehali bode „Slovenski Pravnik“ z novim letom. To je tem bolj obžalovati, ker bi bilo za tak strokovnjašk list še mnogo dela, še mnogo nalog. Treba nam stalne in precizne terminologije, izdaje vseh zakonov v slovenskem jeziku, treba zdajnjenja naših juristov, katerim naj bi bil ta list glasilo itd. A kljubu vsem tem potrebam, utihne nam vendar ta potrebeni in jako koristni sotrudnik na polji narodne izobraženosti.

— (Dnevni red mestnega odbora seji,) katera bode v pondeljek 31. dan decembra 1883. leta ob 5. uri popoldne v mestni dvorani: A. Tajna seja. Rešitev prošenj za službe, nagrade, podpore itd. B. Javna seja. I. Finančnega odseka poročilo o proračunu za 1884. leto. II. Šolskega odseka poročilo: a) o podelitev Fran-Josipove ustanove letnih 50 gld.; b) o odloku c. kr. dež. šolskega sveta gledé reguliranja učiteljskih plač.

— (Odvetniška zbornica kranjska) ima jutri ob 11. uri dopoludne letno skupščino.

— (C. kr. okrajni glavar v Kranji g. Merk) je te dni na ledenej cesti tako nesrečno padel, da si je dvakrat nogo zlomil.

— (Dr. Albert Schindler,) dosedanji deželni živinozdravnik v Ljubljani, imenovan je deželnim živinozdravnikom pri namestništvu v Gradiču. Mož, neveč slovenščine, želel si je iz Ljubljane proč, kako pa bode brez znanja slovenščine posloval na dolenjem Štajerskem, nam nikakor ni umljivo.

— (Užitninske zadruge) v okolici Ljubljanske, v Škofji Loki, v Kranji, v Radovljici itd. omislike so si vseskozi slovenske tiskovine. Da bode tudi Ljubljana pri svojem užitninskem zakupu slovenski uradovala, je ob sebi umevno.

— (Ples Ljubljanskih veteranov) bode v nedeljo 3. februarja v steklenem salonu kazinske restavracije. Svirala bode godba 17. pešpolka baron Kuhn.

— (Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov) napravi na Nočega leta dan božičnico v svojih prostorih v Knežjem dvoru. Spored: 1. Božična pesen, poje zbor. — 2. Nagovor gosp. predsednika. — 3. „Popotnica Kolo“, zbor. — 4. „Božični noči“, deklamacija. — 5. „Cerkvica“, čveterospev. — 6. „Ein Geselle wie er sein soll“, deklamacija. — 7. „Domovina“, zbor. — 8. „Pes izda morilca“, deklamacija. — 9. „Društvena pesen“, zbor. — „Pravda“, veseloigra v 2 dejanjih, poslovenil A. Keržič. — Tombola. — Začetek ob 1/2 6. uri zvečer. — Ustop brez vabila ni dovoljen. K tej zabavi uljudno vabi vse družabnike

Odbor.

— (Celjski opat Wretschko) skazal se je Celjskim nemčurjem, ki so ga izvolili v II. razredu, hvaležnega s tem, da je v prvem razredu sam prišel volit liberalce. Ta Wretschko ni naš dečko!

— (Zborovanje) „Kmetskega društva“ v Slatini obneslo se je sijajno, dvorana natlačena ljudij, več kakor 400, govornikom so z burnimi živjo klici in roko-ploskanjem pritrjevali, petje zvečer krasno, telegramov iz raznih krajev 11. Nemškutarji in nemčurji so kar poparjeni nekam zginili.

— (Profesor Bogišič,) ki po nalogu kneza ēnogorskega sestavlja državljanški zakonik za Črno goro, bode s tem prevažnim delom kmalu gotov.

— („Hrvatske Vile“) došel nam je 8. zvezek. Mej podobama je najzanimljivejša ona, ki predstavlja po hrvatskem kiparji Ivan Rendiču po načrtu našega rojaka g. I. Gorupa, veletržca na Reki, zgotovljeni bas-relief, o katerem so se italijanski kritiki izrazili, da je Rendič s tem delom stopil mej umetljniku prve vrste.

— (Zgorela) je šestletna deklica, hči že lezniškega sprevodnika. Pustili so jo starši samo pri ognjišči; pada je nekaj živega oglja na obleko, katera se uname in jo tako opeče, da je danes vsled opekle izdihnila mlado dušico.

— (Vrhovno vodstvo društva rudečega križa) na Dunaji imenovalo je poveljnikom poljske kolone št. XVI v Ljubljani g. c. kr. stotnika Vincencija Hübchmana. Izmej Ljubljanskih

veteranov sledi: Načelnikom poljske kolone: Viljema Bišofa; voditelji oddelkov so: Fran Cerar, Ferdinand Javt, Fran Kalan, Ivan Šmalhart; vodja oddelka in oskrbovalcem voz za ranjence: Ivan Laszeker. Za kolonskega trobentača: Josipa Skalijo. Za nosilce ranjencev pri poljski koloni so imenovani gg: Boštjan Čenčur, Josip Črne, Ivan Detela, Anton Dolenc, Ivan Dragar, Matija Epich, Anton Fijala, Fran Anclin, Dragotin Goršč, Matija Gregorčič, Ivan Hribenik, Jakob Jarc, Ivan Inglč in Fran Furlan. Razven imenovanih odidejo z glavnim delegirancem društva rudečega križa na bojišče lot rezerva gg: Jaka Kovačič, Lambert Maršner, Vid Augustinčič in Lovro Mezek. Vsa čast in slava tem možem, ki so, dosluženi vojaki, vendar v novič pripravljeni žrtvosti zdravje in življenje, da pomagajo bolnem in ranjenim vojakom v vojski. V rezervi XVI. kolone, katera začačno ostane v Ljubljani, da tu prenaša in streže ranjencem, v sili pa odide tudi na bojišče, imenovani so gg. veterani: za načelnika kolone: Ivan Skube; za vodje oddelkov gg: Matija Benčan, Karol Broš, Fran Lampel in Josip Slanec: in 21 gosp. veteranov za nosilce ranjencev. Vsi imenovani dobili so lepo izdelane dekrete od vrhovnega vodstva rudečega križa.

— (Društvo „Edinost v Vipavi“) ima na Silvestrov večer redni občni zbor v svojih prostorih in priredi takoj po zboru veselico z naslednjim programom: 1. Pozdrav. 2. J. Kocijančič — „Kam? — možki zbor. 3. Miroslav Vilhar — „Pesem Svobode“, dvospev iz „Jamske Ivanke“. 4. Resch — „Skrivnostna ljubezen“, gavota. 5. A. Hajdrik — „Labko noč!“ — čveterospev. 6. dr. B. Ipavec — Romanca iz Spevoigre „Tičnik“. 7. dr. Fr. Prešeren — „Povodni mož“, deklamacija. 8. Carli — „Slavjanka“, mešan zbor. 9. A. Hajdrik — „Slabo sveča je berela“, čveterospev. 10. A. Nedvěd — „Kranjska dežela“. Samospev za alt. 11. Kücken — Barkarola, dvospev. 12. M. Vilhar — „Slovo o domovine“, samospev za bariton iz „Jamske Ivanke“. 13. dr. B. Ipavec — „Želje“, mešan čveterospev. 14. Slovo staremu — vočilo novemu letu. Govor ob polunoči.

— (Vabilo.) Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici uljudno vabi vse p. n. gospode društvenike v letni redni občni zbor, ki bo dne 30. decembra tega leta točno ob dveh popoldne v društvenih prostorih s sledenim dnevnim redom: 1. letno poročilo odborovo; 2. ratunski sklep za leto 1883; 3. proračun za leto 1884; 4. predlog za imenovanje časnih udov; 5. volitev novega odbora; 6. posamezni predlogi.

— (Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici) štelo je 30. nov t. l.: — 23 podpirateljev, — 149 rednih podpornih, — 49 izrednih podpornih — 43 domačih bračnih, — 22 zunanjih bračnih, — ukup 286 udov. Do 16. decembra sprejetih je bilo 17 novih udov, tako da šteje društvo danes 303 udov. Dohodkov bilo je v preteklem letu 1740 gold. 15 kr. Stroškov 731 gold. 52 kr. Društveno premoženje znaša 1369 gold. 79 kr.

— (Na c. kr. višjej šoli za kmetijstvo na Dunaji) bilo je v preteklem šolskem letu 1882/83 522 učencev, međi temi s Koroskega 15, s Kranjskega 11, s Štajerskega 9, z Goriškega 4, iz Istre 2.

— (Duhovske spremembe v Ljubljanski škofiji:) Duhovnja Begunjska je razpisana do 31. prosenca. Predstavljeni so gg: Jan Novak iz Mošenj v Begunje za administratorja; Peter Berčič iz Kočevja za administratorja v Stari Log; Jan Smrekar iz Polhovega Grada v Kočevsko mesto; Julij Čuk iz Vipave v Logatec; Jan Ferjančič ostane v Rovtah. Preselijo se dalje gg: Fr. Arbar, kurat v Vogljah, za duhovnega pastirja šolskih sester v Repnje; Jan Pečar, kurat v pok., z grada Hmelnika v Veliki Gaber, in Ant. Jakšič, župnik v pok., s Fare pri Kostelu na Razdirto. V Lavantanski škofi: Gospod Augustin Hecelj postal je župnik v Žusenu.

Pravo pravcato univerzalno sredstvo. Resnica, da imajo razne bolezni svoj izvor v slabo delujočem želodcu in črevah, izpričuje uspešno rabe „Moll-ovih Seidlitz-praškov“ skoro pri vseh boleznih. Škatljica z navodom uporabe 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (690-1)

Bittnerjev „Coni feren-Sprit“, kateri je že več let znan kot antiseptično, balzamično-zdraveče sredstvo in ima naraven, nepokvarjen duh po smreki, odlikoval se je letos o prvi farmacevtski razstavi na Dunaji s srebrno priznanično svinčino. Vsakej rodbini priporočamo ta preparat kot najboljše sredstvo za čiščenje in desinfektovanje sobnega vzdaha. Kje da se dobiva, pové dotedni inserat dešnje številke.

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonsa v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roborantium (ase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanji las, plešcih, golobrdečih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi zasužila, temveč opozarjam p. n. čitatelje na dotično anonsa in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

Darila za „Národní Dom“.

| | | | | |
|---|-------|------|----|-----|
| Prenesek | 10976 | gld | 81 | kr. |
| Ravnikar Franjo v Ljubljani | 10 | " | — | " |
| Ros Ivan v Petrogradu | 7 | " | 20 | " |
| Na Premu iz pušic: | | | | |
| Pri Jan. Valenčiču | — | gld. | 20 | kr. |
| V gostilni pri Klobo- bučarji | — | " | 29 | " |
| Na pošti | — | " | 51 | " |
| Vkupe | 1 | " | — | " |

| | | | | |
|--|----|---|----|---|
| Družba Slovencev v gostilni „zur Stadt Neugraz“ v Gradci | — | " | 40 | " |
| Jazbec v Zagrebu | 1 | " | — | " |
| Fran Oblak, računski svetnik v Sarajevo | 2 | " | — | " |
| Ljubljanska gospica | 1 | " | — | " |
| Slavoj Jenko, kupec v Podgradu prinos za 9 mesecev (aprili-dec. 1883) Iz pušice v prodajalnici g. Slavoja Jenkota v Podgradu | 9 | " | — | " |
| Rodbina Vrečer v Vojniku | 2 | " | 46 | " |
| Križan Anton v Lembergu | 3 | " | — | " |
| Pri Sokolovem jour-fluxu dne 7. decembra nabranih | — | " | 50 | " |
| Ivan Grill, krčmar v Železnikih v svoji gostilni nabral | 30 | " | 80 | " |
| Zastopniki banke „Slavije“: Drag. Hofer, župnik Čatežu | 5 | " | 70 | " |
| Ivan Riharič v Dobručah | 1 | " | 11 | " |
| Josip Dogša v Sredisci | 2 | " | 22 | " |
| Vkupe | 20 | " | 51 | " |

| | | | | |
|--|---|---|----|---|
| Vesela družba na Dunaju | 7 | " | — | " |
| Frant. Pavlik, farař v Tiche | 2 | " | 50 | " |
| Jože Stanič, notarski koncipijent v Kamniku | 5 | " | — | " |
| Anton Pavšek, hišnik v St. Lambrechtu | 1 | " | 40 | " |
| Karol Hrdina, farař v Netvoricích — v Borovnicí | 2 | " | — | " |
| Peter Deskovič, zastopnik banke „Slavije“ v Mošcenicah | 4 | " | — | " |
| Josip Bezjak, zastopnik banke „Slavije“ v Gruskovecu | 3 | " | 94 | " |
| Vaclav Dvořák, farař v Bukovskem | — | " | 15 | " |
| Pavao Verkljan, c. kr. sodniški pristav v Slunji | — | " | 10 | " |
| Zastopnika banke „Slavije“: Peter Bajš v Dvoru | — | " | 15 | " |
| Miha Ferjan v Marijboru | 1 | " | 80 | " |
| Vkupe | 3 | " | 89 | " |

| | | | | |
|---|---|---|----|---|
| Antonin Černy, farař v Abramkosteli Zastopnika banke „Slavije“: Fran Dominikuš v Kobaridu | 2 | " | — | " |
| Fran Sterle v Travniku | 1 | " | 69 | " |
| Vkupe | 2 | " | 07 | " |

| | | | | |
|--|-------|-----|----|-----|
| Frant. Viktorin v Lišnje Iz pušice v gostilni M. Hafnerja v Stražišči Na igralnih mizah Ljubljanske Čitalnice v mesecih novembra in decembra | 1 | " | — | " |
| Jan Vilim, farař v Prnskolesch | 7 | " | 19 | " |
| Vkupe | 1 | " | — | " |
| Tuji: | 11118 | gld | 41 | kr. |

Tuji:

dne 28. decembra.

Pri **Slonu**: Bruck z Dunaja. — Zenari iz Trsta. — Jaschi iz Pulja.

Pri **Maliči**: Egger iz Grada.

Meteorološko poročilo.

| Dan | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm. | Temperatura | Vetrovi | Nebo | Močrina v mm. |
|----------|----------------|------------------------|-------------|----------|------|---------------|
| 28. dec. | 7. zjutraj | 742.54 mm. | — 0.4°C | sl. svz. | obl. | 0.00 mm. |
| | 2. pop. | 742.08 mm. | + 1.4°C | sl. vzh. | obl. | |
| | 9. zvečer | 743.10 mm. | — 0.4°C | sl. vzh. | obl. | snega. |

Srednja temperatura — 0.2°, za 2.7° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 29. decembra t. l.

| | | gld. | kr. |
|------------------------------------|--|------|-----|
| Pšenica, hektoliter | | 7 | 96 |
| Rež, " | | 5 | 20 |
| Ječmen, " | | 4 | 55 |
| Oves, " | | 2 | 92 |
| Ajda, " | | 5 | 20 |
| Proso, " | | 5 | 20 |
| Koruza, " | | 5 | 40 |
| Leča, " | | 8 | 50 |
| Grah, " | | 8 | 50 |
| Fižol, " | | 9 | 50 |
| Krompir, 100 kilogramov | | 2 | 86 |
| Maslo, kilogram | | — | 96 |
| Mast, " | | — | 86 |
| Špeh frišen, " | | — | 60 |
| " povojen, " | | — | 74 |
| Surovo maslo, " | | — | 85 |
| Jajca, jedno | | — | 3½ |
| Mleko, liter | | — | 8 |
| Goveje meso, kilogram | | — | 60 |
| Teleće | | — | 56 |
| Svinjsko, " | | — | 52 |
| Koštrunovo, " | | — | 36 |
| Kokoš | | — | 45 |
| Golob | | — | 15 |
| Seno, 100 kilogramov | | 2 | 16 |
| Slama, trda, 4 kv. metre | | 1 | 96 |
| Drva, mehka, " | | 7 | — |
| | | 4 | 50 |

Dunajska borza

dne 29. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

| | | | | |
|---|-----|------|-----|----|
| Papirna renta | 79 | gld. | 05 | k. |
| Srebrna renta | 79 | " | 60 | " |
| Zlata renta | 98 | " | 85 | " |
| 5% marcna renta | 93 | " | 75 | " |
| Akcije narodne banke | 842 | " | — | " |
| Kreditne akcije | 292 | " | 90 | " |
| London | 121 | " | — | " |
| Srebro | — | " | — | " |
| Napol. | 9 | " | 60 | " |
| C. kr. cekini | 5 | " | 70 | " |
| Nemške marke | 9 | " | 35 | " |
| 4½% državne srečke iz l. 1854 | 250 | gld. | 122 | " |
| Državne srečke iz l. 1864 | 100 | gld. | 167 | " |
| 4½% avstr. zlata renta, davka prosta | 98 | " | 90 | " |
| Ogrska zlata renta 6% | 120 | " | 75 | " |
| " papirna renta 5% | 88 | " | 55 | " |
| 5% štajerske zemljije, odvez. oblig. | 85 | " | 70 | " |
| Dunava reg. srečke 5% | 104 | " | — | " |
| Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi | 115 | " | 25 | " |
| Prior. oblig. Elizabetin zapad. železnice</ | | | | |

Knjigovodja,

ki je slovenščine in nemščine v besedi in pisavi popolnem zmožen, v trgovinskih zadevah zveden in zanesljiv, vzprejme se s povoljnimi pogoji v jednej fabriki na Kranjskem. Prosiči, ki znajo tudi francoščino ali pa italijanščino, imajo prednost.

Dopisi z naslovom „Knjigovodja“ naj se oddajo upravnemu „Slovenskega Naroda“. (809—1)

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marchno pivo

v zabojih po 25 in 50
steklenic

se dobiva iz (83—47)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.



RAZGLAS

hranilnice in zastavljalnice Ljubljanske.

Zarad sklepanja računov za drugo polovico 1883. leta bo hranilnica

od 1. do uštetega 15. januvarja 1884.

in zastavljalnica

od 27. decembra 1883. do uštet. 17. januvarja 1884.
za občinstvo zaprta.

Ravnateljstvo kranjske hranilnice in zastavljalnice

v Ljubljani, dné 19. decembra 1883.

(803—3)

Berolin. ● IVAN HOFF, c. kr. dvorni fabrikant sladnih preparatov na Dunaji. ● St. Peterburg.

Ivana Hoffa

Zdravilno pivo iz sladnega izlečka.

Proti občnemu oslabljenju, bolečinam v prsih in želodecu, sušici, redkej krvi in nerednim opravilom spodnjetelesnih organov, izkušeno krepilo za okrevajoče po vsakej bolezni. Cena steklenici 56 kr.

Ivana Hoffa

Bonboni iz sladnega izlečka za prsi.

Proti kašlu, hripcnosti, zaslizenju nepresegljivo. Zaradi mnogoterih posnemanj naj se pazi na višnjev ovitek in varstveno znamko pristnih sladnih bonbonov (slika izumitelja). Višnjevih zavitkih po 60, 30, 15 in 10 kr.

Zaslužni diplom mejnaročne zdravstvene razstave v Londonu 1881. leta za medicinske tvarine in aparate v pospeševanje zdravja.

Podpis:

Nj. veličastvo kraljice Viktorije angleške. — Nj. kr. visokost vojvoda Edinburški. — Spencer, predsednik razstave. — John Eric Erichsen, načelnik odbora. — Mark. H. Judge, tajnik.

Ivan Hoff

Koncentrirani sladni izleček.

Za bolne na prsih in plučah, zastarel kašelj, katare, bolezni v grlu. — Sigurnega uspeha in zelo prijetno za uživati. — V flaconih po 1 gld. 12 kr. in po 70 kr.

Ivan Hoffova

Sladna čokolada.

Jako redilna in krepilna za osebe slabotnega telesa in živcev. Zelo okusna in posebno priporočati, kjer je zauživanje kave ker vzbujajoče zabranjeno. Zavoj 1/4 klg. po 1·80 gl., 90 in 60 kr.; zavoj 1/2 klg. 2·40 gl., 160 gl. in 1 gl.

Proti kašlu, hripcnosti, bolečinam v prsih in želodecu, oslabljenju, sušici, slabej prebavljivosti, najuspešnejše krepilno sredstvo za okrevajoče po vsakej bolezni.

58 krat odlikovano. Ustanovljeno 1847.

Izumitelju in jedinemu izdelovalcu pristnih preparatov iz sladnega izlečka, gospodu

IVANU HOFF-u, c. kr. dvornemu založniku, c. kr. svetniku,

dvornemu založniku skoro vseh evropskih suverenov, Dunaj I., Tovarniška zaloge: Graben, Bräunerstrasse 8., tovarna: Grabenhof, Bräunerstrasse 2.

Priznavanja in naročila visocih in najvišjih oseb leta 1882.: Cesarski visokosti nadvojvoda Karol Ljudovik, nadvojvoda Friedrich, kr. visokost princ Wales-ki, princeesa de Ligne, vojvodenja Oldenburška, princeesa Reuss, gđ. pl. Ferenczy, častiteljica Nj. veličanstva naše presvete cesarice, angleška bonne (varuhinja) Nj. cesarske visokosti princeze Marije Valerije, obitelj Metternich, Clan-Gallas, Karacsnyi, Batthyanyi, Rommer, nj. vviš. fem. Filipovič, grof Wurmbrand itd. — Priporočano po zdravniških prvakih, profesorjih dr. Bamberger, Schröter, Schnitzler, Granichtätten in mnogo drugih Dunajskih.

Pet najnovejših poročil in zahval za ozdravljenje meseca septembra 1883. z Dunaja in z dežele.

Stotisočeri, ki so že nad vsem obupali, bili so rešeni po Ivan Hoffovi sladnih preparatih (zdravilno pivo iz sladnega izlečka), da so zadobili nazaj ljubo zdravje ter se ga še zdaj veselé. Samolastno izrečene besede ozdravljenih.

Vaše blagorodje!

Celo leto sem trpel na mučnem želodčnem katarru in kašiji: zaman so bili vsi leki, dokler nesem rabil Vaših izvrstnih Ivan Hoffovi sladnih preparatov. Čez nekaj mesecev izostane kašelj, tek se v ne, in moje zdravje je bilo po Vašem Ivan Hoffovem zdravilrem pivo iz sladnih izlečkov popolnem popravljeno. Vzprejmite mojo iskreno zahvalo. Ob jednem položim zahvalo v ogerskem jeziku, razglasite jo po širnem svetu.

Mezökövácszaha.

Dr. Alojzij Nagy, župnik.

Vaše visokorodje!

Prosim Vas, da mi takoj kakor hitro možno pošljete 13 steklenic Vašega Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in dva zavoda sladnih bonbonov po poštnem povzetju. Z veseljem konstatujem, da Vaše fabrikate prav rad rabim, ter da mi ugajajo in koristijo. Z visokim spoštovanjem

St Andrej pri Beljaku, 5. septembra 1883.

M. pl. Peichl, vodjeva soprogia.

Zdravniško priznanje.

Častno mi je Vam nuznjanjati, da so se Ivan Hoffovi sladni preparati doslej pri vseh mojih bohnkah, kateri so že dolgo trpeli na težkem sopečju, slabem teku in prebavljenji, prav dobro obnesli; zatorej Vas vnovič prosim, da pošljete s poštnim povzetjem in naslovom: „G. Ivanu Guschallu v Brnu“ 28 steklenic zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in 3 zavoda sladnih bonbonov.

Spoštovanjem
Grottava, 9. septembra 1883. Dr. Josip Fröde, prakt. zdravnik.

SVARILO.

Zahtevajo naj se samo prvi pristni Ivan Hoffovi sladni preparati z varstveno znamko, katera je po e. kr. trgovinskem sodišču na Avstrijskem in Ogerskem registrirana (slika izumiteljeva). Nepristnim izdelkom drugih nedostaja zdravilnih sokov zelišč in pravilno izdelovanje Ivan Hoffovi sladnih preparatov ter po izjavah zdravnikov moglo celo škodljivo uplivati na zdravje.

Prvi, pristni, slizo razsnrujoči Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsi zaviti so v višnjev papir. Naj se izrečno le taki zahtevajo.

Ivan Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka v višnjevih zavojih po 60, 30, 15 in 10 kr.

(658—12)

Glavno zalogu v Ljubljani ima: Peter Lassnigg, trgovec s špecerijami.

Nadalje imajo zaloge: V Reki: Nic. Pavačić, droguist; v Gorici: G. Christoforotti; v Mariboru: F. P. Holasek, na glavnem trgu; v Ptuj: J. Kasimir, lekarnar; v Celji: J. Kupferschmidt, lekarnar; v Kranji: Fran Dolenc, trgovec.

Vsi čharni Ivan Hoffovi sladni preparati so bili 58krat po cesarjih in kraljih odlikovani.

Ustvariščeno leta 1847.

